סייני מחבשה לים מכה ומסדרה לים גבם

היים לרפלווכה ואם אמר הרי

----גוטר יבהובהר וכי׳ מעמה דמסלה הכתובה הבל הם הינו מסלק הכתובה המ"ם איירי כשיכול לגרש ע"כ הדין היינו דבונא אותה וזיווג שני איירי או יבול לגרש אותה אפילו אין לו כתובה אף הרשב"א מודה צוה אלא שם איירי סיכה דהין רהור לגרש כמו בלקתה דהין רהיי לגרש כמו שכתוב בסימן ש"עיבי בום קמתר מכ מון לו סכתובם מין רשמי לגרש וכן בזיווג שני מס מין שונמ מיתם מו מין רמרי לגרש ומס מין לו הכתובה מין רשמי לגרש ובתשובת הכמייש מביאר כמ"ש הרב רמ"א דהא כתב אפינו אחר תקנת ר"ג יכול לגרש כפהיא בעלה נכפה כי בזה לא חיקן ר"ג אפינו אין לו לסלק הכתובה ש"מ היכה דרשה לגרש היי לעכב בשביל פרשון הכתובה וכ"פ הריב"ש:

TO THE STATE OF TH

ביעה בכנות ישראל הכשרות ^[1] מצוה לגרשה: בסים בשנם מרובה משים לנרשה הפילו 🦰 בין אשה שנתגרשה משום פריצות 🗗 אין ראוי לאדם בשר שישאנה:

ף יו יבול לגרשה בלא דעתה: בא : יו (ה) ומפי אן נו לשלם לה (יוי) הכתובה ונדונייתה אינה

בייינ סרמבין: לא ואפי איי דו דשלם בכדיבה רעביים קר מנף רנייד כתב אין מדם רבמי נגרש מם משתו מם מין ני לבלם בכופבה והפיא ראים מדמנאיי יכולה לעכב משום זה הגרושין אלא תתגרש ותתבע אותו מה שחייב לה (השובת הרא"ש וריב"ש) וכל זה מדינה (1) הכל כן הייג (1) החרים

ה"י לגרם ובה"מ כמב ממשובה זו מבוחר לה כפסק רמ"ה וי"ל הרב בעיניו ומכ"ש אם יש לה חייה מום ע"י ג"כ נחמר [כי שנה שלה] [מלחכי ב"] רק שב"ה אורחא דמילחא נקטי שאין דרך להטיל שנאה על אשתו רק בפשעה אבל העיקר חלוי בשנאה כפשטא דקרא (כי שנא שלח): ד (ד) אישה רעה בדעותיה. סיינו דיקה דמקשטה ליה תכה ומהדרה ליה גבה שהיה בעלת מריבה ושלינה לנועה היינו עוברת על דת יהודי מלוה לגרשה אפיי אשתו ראשונה ועי' מ"ש בס" קט"ו סשף ד": ז (ה) ואפ" אין זו דשדב לה הבתובה. אין דין זה מוסכם דהא הרשב"א ס" אלף רנ"ד כתב שאין אדם רשאי לגרש אשתו אם אין לו לפרוע כתובתה ומ"ם הרח"ב בתשובה כלל מ"ב כיון דמן הדין היא חייבת לקבל גע נמצא פריעת חוב כתובתה הוי כשהר חוב וכו' כחשר תשיג ידו חפשר לומר דלה כ"כ הרא"ש אלא במקום שחייבת לקבל גט שבא בטענת מום גדול וכיוצא אבל במוציא

מימנין עו דיגנעים עיז טעט יסים מפון בדבר ואל ימסר לשלוח ויעשה חקירה

יפה דחולי לא יצטרך לגרשה: (ג) שניה

אם שנאה ישלחנה. אף על גם דקי"ל

כב"ה אם פשעה נגדו כגון אם הקדיחה תבשילו ישלחנה מ"מ אין זה דרך מוסר

רק אם שנאה בשביל זה אבל אם יכול

להעביר על מדותיו הוא משובח וגם

הפשר המה לאורויי הף לה פשעה נגדו

והוא שונה אותה מחמת שנמאסת

לרלונו אפש׳ דמודה להרשב״ה ומיהו מדברי הריב״ש סי׳ ל״ה משמע קלת שתקבל גיטה ואה״כ תתבע כתובתה ואינ׳ יכול׳ לעכב הגט עד שתהי׳ הכתובה מוכנת כי מידם הגט אין לה דין ודברים של הכמוב' ועיין מ"ש מוה לעיל סי' ק' סעיף ה': (ו) אבד רבינו גרשום הדרים וכו'. עיין לעיל סי' ע"ז ס"ק ג' מ"ש שם על דברי הב"ח

ד) ישההגה. דוק' כצמל' החרת נהה סימנה הבל הם מלה החרת עשירה הימנה ביותר ז) יישרחבת. דיון נגמני החוכת נחם הייתנה חבר חם מנח חחרת שעידם הייתנה פיותנד לכבודת לכבודת לכבודת לכבודת בשייב בשייב. וחיוג ואשון מיקרי דיון' כשהיים בחולה לכבודת בשייב בשייב. וחיוג ואשון מיקרי דיון' כשהיים בחולה כבולה כד הדבוד ? די) בדיון הרוח. הייתו מקסטי ליה חכא ומסריבת היים חחרת בחיים מיודה מנוח לגדעה אפילי בייווג ואשון: 1 ז) חברובה. מחוימת הרשביים סיי אלף רנייד מרובה מנוח לגדעה שיים הדין או יוכל לגרב אותה לה כ"כ שיים הדין או יוכל לגרב אותה

באר הימה הכי לון לו כתוכה והרשב"א איירי היכא דאין ראוי לגרש כזה אם אין לו כתוכה אין רשאי בחותה אין לו כתוכה אין רשאי בחותה לברש ע"ש וכח"מ. ופר"מ הקשה מש"ש דיכתי דף ש"ג ע"ש" נתננו הי בידי לא אוכל קום כשהיא בעלה והו שה וכתובה מרוכה כו". גם מפרק הויקיון מעשה כאדם את שנתן עיניו כאשת בעלה בעלה דבו וכיי איל כתוכה מרוכה וכיי ע"ש. משמע דלא יוכל לגרשה ע"ש והעלה דאיע יוכל הרמ"א ע"ש. ואני אות הוכלה דאיע וכל לשלם הכתובה דלא ההרמ"א ע"ש. ואני אות הוכר אין מהבדות ההבדות

de la

לייני או אוויני וכיע האוויני וכיע הוון בתשום זהכי היין לישנא דקרא בתיכב בינוני בינוני בינוני אוויני וכיע מוויני ואין ראור זו לבתיב כלוי אפי מרעתה בינוני בינוני של שנהה: ואין ראור זו לבתיב כלוי אפי מרעתה בינוני של היינוני של מרכב הוא הבלי בינוני בלוי אם גורשה אי בפינן ליה בינוני בינוני בינוני של מרכב הוא הבלי בינוני אבל הכיח דקרק מכאו דפיי להרייף בינוני בינ

לופינון במבי סוטה בסיק ארוכה אמר שמואל ישא אדם רוכה ואל ישא בת הומה שוו באה מטפה ניסעות במבי סוטה בסיק ארוכה אמר שמואל ישא אדם בת הומה ואל ישא רוכה שוו שמרה בחזקת משרות בשורה - "וו בא מנופה הפסולה ורייא ישא אדם בת הומה ואל ישא רוכה מולובר מי שאינו מוצא אלא אי משתום אלו יותר מוב לשא והלבתא ישא אדם בת הומה הוא ישא אדם בל מובה ביותר באל או או משה מנה בניה משרום רוב בשלות אחר הבעל בשי רב עבוד היותר בחום באינון או היושר להוב בשלות היותר והיותר ווארה ואית והא הכא מחיב בהיקו והיותר בשיכ לאו שבה בשהוו המובה בשיב לא היושר הומה שהוא שלו מי הא הבאל לששה הרו והיותר בשיכ לאו שבה בחיב ביותר שלו בל א במונה שפפטים בלך המקבל מה שחוא שלו מי הא הבאל לששה הרו היותר בשיכ לא שלו ביותר בשיכ לא מונה וו היא משור אל משלו מי הא הבאל ללקו הוה ביותר לאל במונה ביותר להבלקו למון מש אמה שוון בלה קנוי לו אלא שיש לאסה שעבוד על מנל הבעדה תהתו משרו בשיכ משמני. התתוו משרו בשיב משמני. התתוו משרו בשיב משמני. התתוו מורי בשיב משמני באל המציא הוו שהאיש אינו בנרש אל המציא הוו בשיב משמני. הוותר הבבים ביותר הברום במי משמני במי מור ביותר משמני הוותר בשיב משמני. בעיל הוותר שלו מור באל המשמני בעיל הוותר שלו המשר אל הוותר שלו המשר הברום הם הוותר משור הבשים בפי הוהת הברום הבי משמני הביותר הברום הם הוא בו להבל אין לו הלש שותר שלותר הם לא המצא הוותר ביותר הברום בפי הוהת הברום הביותר הביותר משר הבאות הביותר במונה מור הבשיא כיי אליף הניד ששמע משם הנאון הנאון היותר הביותר הביות